

[Karl Nielsen.]

er rimeligt, og socialdemokratiet afviser dette forslag.

Venstres lovforslag går ud på, at amtsgrundskyldbeskatningen skal ophøre allerede fra og med skatteåret 1978 for samme kategori af ejendomme som nævnt i kristeligt folkepartis forslag. Det fremgår af forslaget, at der skal betales amtsgrundskyldskat af de arealer, der anvendes til bebyggelse, og det vil sige de arealer, hvor stuehus, driftsbygninger, gårdspladser, haver er beliggende, men beskatningen af disse arealer vil heller ikke spille nogen provenumæssig rolle, idet jeg vil mene, at der til et gennemsnitslandbrug medgår ca. 5.000 m². Beskatningen vil udgøre ca. 60 kr. pr. år.

Endvidere fremgår det af forslaget, at der i skatteåret 1977 kun kan opkræves amtskommunal grundskyld af et beløb svarende til halvdelen af den for den pågældende ejendom fastsatte grundværdi og maksimumet til et beløb, der svarer til grundværdien med fradrag af 50 øre pr. m².

Det kommer nok ikke bag på forslagsstillerne, at jeg siger, at socialdemokratiet heller ikke kan medvirke til dette lovforslags gennemførelse.

Derefter vil jeg vende mig til lovforslag nr. 71, fremsat af det radikale venstre. Også dette forslag omfatter en ophævelse af den amtskommunale grundskyldbeskatning fra og med skatteåret 1978 og omfatter samme kategori af ejendomme som omtalt i venstres forslag, ligesom kun de arealer, der benyttes til bebyggelse, gårdsplads, have o. lign., fortsat skal betale amtsgrundskyldskat. I så henseende adskiller forslaget sig ikke fra de af venstre og kristeligt folkeparti fremsatte, men ifølge forslaget skal de arealer, der fritages for at betale amtskommunal grundskyldskat, pålægges en arealafgift, der skal indbetales til statskassen. Det fremgår videre, at arealafgiften skal fastsættes under hensyn til de støttemidler, der er nødvendige for at sikre produktion og afsætning af landbrugsvarer og gartneriprodukter m. v.

Ifølge bemærkningerne til forslaget forudsættes det, at en arealafgift vil afdæmpe prisstigningerne på landbrugsjord. Heri er jeg enig, såfremt arealafgiften sættes højt nok, men da det ikke fremgår af forslaget, hvor stor en afgift forslagsstillerne har

tænkt sig, kan man ikke overskue denne del af forslaget.

Endvidere fremgår det af bemærkningerne, at arealafgiften skal dække de produktionsafgifter, som i dag betales af producenterne, ligesom arealafgiften skal dække en del af de af staten hidtil betalte tilskud til konsulentlønninger og veterinærkontrol m. v. Også her er der meget stor usikkerhed om, hvor stor en del arealafgiften skal dække af disse konsulentlønninger, veterinærkontrol m. v.

I det hele taget ligger der ikke en samlet provenumæssig beregning af forslaget. Også derfor må jeg give ministeren ret i, at såfremt store dele af provenuet fra arealafgiften skal tilbage til landbruget, kan vi ikke umiddelbart medvirke til forslagets gennemførelse, men vil gerne se nærmere på forslaget under det kommende udvalgsarbejde.

Aksel Pedersen (V):

Først hr. Karl Nielsen, som jo kører den hest frem — vi har jo alle sammen vores stald, vi kører heste frem af i øjeblikket — at det er de store godsejere, der får noget foræret. Ja, når man sammenholder det med det, hr. Erhard Jakobsen sagde under forhandlingerne, at det er de mindre og de svage, der sådan set får gavn af forslaget, hvis man nedsatte grundskylden på samtlige jorder, er det meget typisk. Altså man kører hver tingene derud i de ekstreme tilfælde i stedet for at se, hvordan en lov vil virke i al almindelighed.

I øvrigt nævner hr. Karl Nielsen, at det er så og så lidt boligarealet ved gårdene vil indbringe. Jeg kunne tænke mig, når man kom til at lave en deling af vurderingen af arealerne, at de boligarealer ville blive sat op i forhold til de arealer, som ligger i byområder. Men lad det være. Det er kun bagateller.

Det korte af det lange er, at enten man svarer grundskyld eller ikke svarer grundskyld med det, vi kalder normale indkomster, så vil det ikke komme til at forrykke skattebyrden på et landbrug ret meget, og det er nok noget, man skal lægge mærke til. Til gengæld vil det i et år med dårlig indkomst komme til at gavne de pågældende landbrug, for da har man ingen mulighed for at vælte fradragretten over på ind-